

[Larsen (Bjerre).]

ikke stiler efter at komme ind til Byernes dragende Lys.

Maa jeg endvidere sige, at naar nu Forholdene gennem et Stykke Tid — hvilket kun kan glæde — har lagt sig til Rette for Landbruget, saa at Priserne udefra saa at sige borttager Virkningerne af de vedtagne Ordninger, saa forekommer det mig dristigt fortsat at kræve mere og yderligere at kræve en Udvidelse af disse Ordninger. Det er forkert at lytte saa meget til de utilfredse Røster, og disse findes jo altid. Jeg viger ikke tilbage for at sige, at en Del Landmænd giver Tiden Skylden for Vanskeligheder, som i Virkeligheden kommer af Mangel paa Dygtighed og administrative Evner. Ingen vil kunne benægte, at adskillige saadanne under Vilkaarene før i Tiden, hvor den saa højt priste Frihed for Erhvervet var til Stede, vilde være blevet sat ud i den kolde Sne, og jeg tror, det vilde være i Landbrugets og Landbrugsorganisationernes egen Interesse, hvis man vilde se noget bort fra de mange Klageraab, der lyder dér.

Maa jeg have Lov til at henvende mig til Landbrugsministeren angaaende Jordafstaaelse efter Gældssaneringsloven og sige, at man, saa vidt jeg kan skønne, langtfra har naaet at bruge de 10 Mill. Kr., der er afsat i Loven til Opkøb af Jord. Jeg tillader mig derfor at henstille til Ministeren, at der tages Hensyn til dette, naar der nu søges ny Bevilling til Jordlovene, saa at disse Bevillinger bliver forhøjet noget i Forhold til det, der foreligger her, idet Jord for adskillige Millioner Kroner vilde have betydet noget i den Situation, vi staar i nu.

Endelig vil jeg gerne i samme Forbindelse gøre en Bemærkning om Fremskaffelse af Tillægsjord og Landbrugs Sammenlægning, den Lov, der blev gennemført i sidste Rigsdagssamling. Det viser sig nemlig at være meget vanskeligt at faa Loven praktiseret saaledes, at der bliver store Resultater, men den betyder selvfølgelig en Bedring af Forholdene. Dog vilde det have overmaade stor Betydning netop for Tilrettelæggelse af Landbrugsforholdene, at man fulgte den Linie at søge at skaffe Tillægsjord frem, saa at de smaa Brug paa 5—6 Tdr. Land eller 2 ha kunde suppleres og blive selvstændige Brug og give Udkomme for en Familie ved dennes Arbejde. Derfor maa det staa klart nu for os og for dem, der arbejder med Sagen i det praktiske Liv, at Formaålet med Fremskaffelse af Tillægsjord naas ikke paa tilfredsstillende

Maade, førend der gennemføres skarpere Regler; det kan ikke forventes, at denne Lovs Betydning bliver vidtrækkende, før Reglerne ændres og Ekspropriationsbestemmelser indføres i Loven.

Arnth Jensen: Den socialdemokratiske Ordfører, Hr. Hartvig Frisch, sluttede sin Ordførelse med at anbefale Regeringspartiernes Medlemmer at gaa løs paa det Arbejdsstof, som Statsministeren havde bebudet i Aabningstalen, og saa ellers afvente Kommissionernes Syndflod af Forslag, som vilde komme, og saa lovede han dem, at de da, ikke ved Samlingens, men ved Periodens Slutning vilde kunne gaa ud til Folket og sige, at de havde lagt Grunden til et nyt og bedre Danmark.

Hvilke Forslag den ærede Ordfører her væsentlig tænker paa, kender jeg ikke, men maaske er det Forslaget, der kan ventes fra Forfatningskommissionen, idet det vel næppe kan forventes, at Forslagene fra de andre Kommissioner er af en saa gennemgribende Karakter, at de just kan betegnes som grundlæggende for et nyt Danmark — medmindre Regeringen og dens Partier om sider har indset, at den uretfærdige Fordeling af Skattebyrden, som i Dag praktiseres i vort Land, bør ændres saadan, at Skatten kommer til at hvile ens paa By og Land, ens paa alle Samfundsklasser, alt efter den Skatteevne, der er til Stede. Og hvis saa samtidig den højtærede Regering er blevet til Sinds i noget højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, at afpasse Landets offentlige Forbrug efter de Indtjeningsmuligheder, der er til Stede, ja, saa kunde man vente med en saadan Reform at faa et skattemæssigt nyt og bedre Danmark. Desværre tør man vel næppe tro, at det er i den Retning, det ærede Medlems Tanker gaar, naar han taler om det nye Danmark.

Formentlig er det heller ikke Trafikkommissionerne, det ærede Medlem har i Tankerne, skønt her vel nok kan være et og andet at rette. Noget nyt vilde det i hvert Fald være, om Trafikministeren allerede nu vilde foranledige, at man fik ensartede Takster for Statens Rutebiler. Det er ikke umiddelbart indlysende for Befolkningen, hvorfor man for Befordring med den samme Rutebil skal betale dobbelt saa meget pr. km paa Strækningen Skelskør—Slagelse som paa Strækningen Slagelse—Sorø. Det vilde glæde mig overordentligt, hvis den højtærede Minister under Finanslovbehandlingen vilde give en Forklaring paa dette, og en Forklaring, som den almindelige Befolkning